

disse tages hurtigt". Det nævnte Flertal foreslog derfor indsat en ny saalydende Paragraf: „For saa vidt der ikke i den gældende Lovgivning er fornøden Lovhjemmel for Gennemførelse af en Indstilling fra Raadet, og Ministeren for Industri, Handel og Søfart billiger denne, bliver den at forelægge for Rigsdagen paa sædvanlig Maade, medmindre Formaalet med Indstillingen vil modvirkes ved Offentliggørelse, før den omhandlede Bestemmelse er traadt i Kraft. I saa Fald kan Ministeren forelægge Indstillingen for et Rigsdagsudvalg paa 15 Medlemmer, der tilligemed 1 Suppleant for hvert Medlem vælges i Overensstemmelse med Reglerne i Grundlovens § 45. Udvalget afgør med simpelt Flertal, om Indstillingen skal følges, hvorefter Ministeren er bemyndiget til at udstede en Bekendtgørelse med Lovkraft, indtil Rigsdagen har behandlet Sagen. Bekendtgørelsen skal umiddelbart efter Offentliggørelsen forelægges Rigsdagen til Beslutning og bortfalder, hvis den ikke inden 14 Dage efter Forelæggelsen er vedtaget. Saafremt 6 Medlemmer af Udvalget erklærer, at der efter deres Opfattelse ikke er fyldestgørende Grund for Sagens Behandling efter denne Paragrafs særlige Bestemmelse, kan den ikke behandles af Udvalget. Naar Rigsdagen er hjemsendt, er Udvalget bemyndiget til paa dennes Vegne at afgøre, om en Indstilling skal følges og Bekendtgørelse med Lovkraft udstedes. Saafremt 6 Medlemmer af Udvalget kræver det, skal Rigsdagen indkaldes til en overordentlig Rigsdagssamling til Godkendelse af Bekendtgørelsen. I modsat Fald skal denne forelægges straks ved den ordentlige Rigsdagssamlings Begyndelse. I begge Tilfælde bortfalder Bekendtgørelsen, hvis den ikke inden 14 Dage efter Forelæggelsen er vedtaget.“

Dette Forslag vedtoges med 73 St. mod 61.

Angaaende den af Regeringen foreslaede Valutaydelse til Staten stillede forskellige Forslag. Venstres Medlemmer foreslog helt at stryge Valutaydelsen og udtalte herom i Betænkningen, at de ønskede at „erstatte disse Paragraffer med en Bestemmelse om, at det Laan paa 40 Mill. Kr., som Staten har optaget hos Nationalbanken til Tegning af Præferenceaktier i Landmandsbanken, tilbagebetales, og at de nærmere Bestemmelser om Tilvejebringelse af Midlerne til denne Tilbagebetaling træffes ved Lov. Mindretallet har under Udvalgsbehandlingen udtalt, at det vilde foretrække, at disse Midler tilvejebringes ved et Dollarslaan, idet man maa anse det for at være af Betydning, at det ommeldte Beløb, som gennem Beskatning først vilde indgaa efterhaanden, straks stilles til Nationalbankens Disposition som en Dollarsbeholdning, der kunde tjene Banken som en Valutareserve, hvis Tilstedeværelse kunde formindske Udsigten til, at den i § 2 omhandlede Valutakredit udnyttedes. Mindretallet har yderligere